

[Stensballe.]

Hensyn til. Nej, det, man maa tage Hensyn til, naar vi skal behandle en Sag, efter at det andet høje Ting har behandlet den, er, hvad der er sagt i Folketinget, og at der bliver gjort opmærksom paa, at det var urigtigt; og at det bliver rettet, er ikke til Skade. Men jeg ser ikke, at det forandrer det allerfjerneste i min Argumentation, og det, der staar i denne Udtalelse, faar ikke nogen Indflydelse paa vor Stilling. Havde det kunnet det, havde jeg maaske ikke nævnt det.

Ministeren kom med nogle Oplysninger om, hvad der er henlagt de sidste 8 Aar i Københavns Kommune; det var 70 Mill. Kr., men der var tilbageført 84 Mill. Kr. Det skal jeg ikke udtale mig om, det staar der ikke noget om i de Oplysninger, vi har faaet; jeg har beklaget, at disse Oplysninger var saa mangelfulde, og det fastholder jeg. Men om Henlæggelserne i de sidste 4 Aar nævnte Ministeren ikke noget. Det havde været mere rimeligt, om det var sket. Det har nemlig Relation til det, jeg sagde. Jeg maa antage, at der i Ministerens Udtalelse indirekte ligger, at Henlæggelserne ikke er likvide, at der er disponeret over dem, og jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Lannung, at der allerede sidste Aar var disponeret over Henlæggelserne, saaledes at der ingen findes for Tiden i Københavns Kommune.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Lannings Stilling kan jeg ikke se andet, end at vi nu har faaet Klaring paa, hvorledes de Radikale vil stemme. Jeg synes, det var et noget anstrengt Forsvar for, at de stemmer for Loven efter Udtalelserne i Borgerrepræsentationen og Betænkningen, men det maa blive de Herrer's Sag, det skal vi ikke drøfte videre her.

Jeg skal paa ny udtale, at vi ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Halfdan Hendriksen: Af det ærede Medlem Hr. Lannings Udtalelser fremgik det, at Det radikale Venstre vil tiltræde Lovforslaget, uanset at den radikale Gruppe i Københavns Borgerrepræsentation ikke er Medforslagsstiller til den Henvendelse, som Flertallet af Københavns Kommunalbestyrelse har rettet til Indenrigsministeriet. Det fremgik yderligere af det ærede Medlems Udtalelser, at det ærede Medlem ønskede at stille sine Partifæller paa Raadhuset frit, naar Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Skatten eventuelt kom til Behandling. Det maa det ærede Medlem klare med sig selv og sin Gruppes Medlemmer.

Men en Udtalelse af nok saa stor Betydning fremsatte det ærede Medlem, som jeg gerne vil opholde mig ved et Øjeblik, og jeg vil rette et Spørgsmaal til Ministeren vedrørende den. Det ærede Medlem sagde nemlig, at man tiltraadte Forslaget, ogsaa fordi det deri er tydeligt fremhævet, at det kun drejer sig om at øge Skatterne, saafremt Kommunens Budget for det løbende Aar i væsentlig Grad bliver overskredet, og saafremt det drejer sig om Overskridelser paa Grund af nye Love. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om nye Love vil sige Love, der gennemføres, efter at denne Lov er vedtaget, eller det ogsaa betyder Love, der allerede er gennemført, og som altsaa i saa Fald vil blive gamle.

Det ærede Medlem Hr. Lannung udtalte endvidere, at han fandt det rimeligt og retfærdigt, om Staten havde baaret en væsentlig Del af Udgifterne til Luftværnet, og den højtærede Minister sagde, at jeg havde udtalt mig i Overensstemmelse hermed. Det har jeg ikke. Jeg har udtrykkeligt sagt, at jeg ikke under nærværende Sag vilde komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten eller Kommunen er blevet forfordelt, og jeg kan forstaa paa den højtærede Ministers Nik, at jeg har udtalt mig saaledes.

Fremdeles sagde det ærede Medlem Hr. Lannung, at de Konservative paa Raadhuset i særlig Grad burde være med til at bære Byrderne, fordi de i særlig Grad havde krævet Luftværn. Jeg synes nu, at Københavns Befolkning skulde være de Konservative paa Raadhuset taknemmelige, fordi de har krævet Luftværn, og fordi det gennem deres Arbejde er blevet muligt at skabe i hvert Fald visse Former for et Luftværn, selv om disse Former maaske ikke er helt tilfredsstillende. De Konservative er altid villige til at bære deres Andel af Byrderne, naar Byrderne fordeles rimeligt og retfærdigt. Hvorvidt de er fordelt rimeligt og retfærdigt mellem Staten og Kommunen, ønsker jeg ikke for nærværende at tage Stilling til.

Den højtærede Minister udtalte, at min Gruppe — og den samme Bemærkning gælder i Virkeligheden den radikale Gruppe, for vi har været sidestillede paa dette Omraade — ikke vilde gaa med til en Skatteforhøjelse, men i Virkeligheden ønskede Laan eller Opspising eller at lade være med at betale. Det, de Konservative — det gælder i øvrigt ogsaa den højtærede Ministers radikale Meningsfæller i Københavns Borgerrepræsentation — mener, er, at det i Øjeblikket er urimeligt at henlægge